

SAVOIR CE QUI IMPORTE VRAIMENT POUR VOUS

Connaissez-vous le but de votre vie ?
Comment cela s'exprime dans l'ordre
de vos priorités ?

Une leçon de vie de Avraham et Sarah.

PERSPECTIVES JUIVES

SELON LES ENSEIGNEMENTS DU RABBI DE LOUBAVITCH

THE
SHLUCHIM
OFFICE

PARSAHAT 'HAYÉ SARAH

Pour soutenir cette publication, faites un don sur allodons.fr/perspectives-juives

The Shluchim Office

Directeur | Rav Guedalya Shemtov
Développement | Rav Mendy Shemtov

Éditeurs

Rav Avraham Greenberg
Rav Zusha Greenberg

Hébreu

Rédaction linguistique | Rav Zushe Greisman
Relecture | Rav Menachem Wilhelm

Anglais

Traduction et édition | Rav Mendel Super
Relecture | Rav Mendel Levertov

Espagnol

Traduction et édition | Rav Rafi Tawill

Français

Traduction et édition | Rav Yahir Elbaze
Correction & relecture | Shterna Elbaze

Portugais

Traduction | Mr. Yitzchak Dayan
Édition | Rav Yeshaya Dayan
Mise en page | Mike Katan

Conception graphique

Mussie Wolosow

Site Web

Yuval Katz & Yisrael Visotszky

Administration

Mendel Greenberg

Comité consultatif :

Rav Asher Deren - Cape Town, Afrique du Sud

Rav Mendy Gerlitzsky - Tel Aviv, Israël

Rav Levi Greenberg - El Paso, Texas

Rav Dovid Goldberg - São Paulo, Brésil

Rav Levi Shaikevitz - Kfar Chabad, Israël

Rav Mendy Greenberg - Twinsburg, Ohio

Rav Shmuel Freidman - Bahia Blanca, Argentine

Rav Yosef Yitzchak Blau - Moshav Kineret, Israël

Rav Chaim Drukman - Lucerne, Suisse

©

Tous droits réservés au
Shluchim Office International
816 Eastern Parkway, Brooklyn,
NY 11213
(+1) 718 221 0500

5784- 2023

Fondé en 2008 à la mémoire de Rav Gabi and Rivky Holtzberg de mémoire bénie
Emissaires du Rabbi à Bombay

A. Prendre à cœur

Source 1 Genèse 18:11

Avraham et Sara étaient vieux, avancés dans la vie; le tribut périodique des femmes avait cessé pour Sara.

וְאֶבְרָהָם וְשָׂרָה זָקְנִים בָּאִים
בְּיָמִים קָדָל לְהִיּוֹת לְשָׂרָה אֵרֶח
בְּנָשִׁים

Source 2 Genèse 24:1

Or Abraham était vieux, il venait dans les jours; et l'Éternel avait béni Abraham en toutes choses.

וְאֶבְרָהָם זָקֵן בָּא בְּיָמִים וַיְהִי
בְּרַךְ אֶת־אֶבְרָהָם כָּפֹל

>> Le Rabbi

Dans la *parasha* de la semaine dernière, il est mentionné que « Avraham et Sarah étaient vieux ». Si avant la naissance d'Its'hak ils étaient considérés ainsi, à plus forte raison, au moment de la ligature d'Its'hak, 38 ans plus tard, Avraham était bien évidemment plus âgé. Pourquoi la Torah ressent-elle le besoin de préciser qu'Avraham était vieux ?

לכאורה אינו מובן: מהו החידוש כאן לאחרי שכבר נאמר בפרשת וירא! "ואברהם ושרה זקנים באים בימים", ובמכל שכן וקל וחומר: אם קודם לידת יצחק היו אברהם ושרה זקנים באים בימים, לאחרי עקידת יצחק בהיותו בן ל"ז שנה² - כעבור ל"ח שנה - על-אחת-כמה- וכמה שאברהם היה זקן בא בימים!

“Venir dans les jours”

Nous devons d'abord comprendre la signification de l'expression « venir dans les jours ».

Les enseignants au *heder* (école religieuse) expliquent que cela fait référence à un âge très avancé. Cela signifie qu'Avraham n'était pas simplement vieux, il avait "de nombreux jours".

Cependant, lorsque l'on est attentif aux détails, cette explication n'est pas valable,

ויובן בהקדים פירוש המילים "בא בימים".

ה"מלמדים" ב"חדר" מסבירים שהמשמעות היא זקנה מופלגת, כלומר, לא רק "זקן" סתם, אלא גם "בא בימים", שנוספו לו עוד ימים רבים³, ובמילא, נוסף יותר בזקנה.

אמנם, כאשר תדייק היטב, אי אפשר לפרש שהכוונה לזקנה מופלגת, שהרי,

car le roi David est également décrit comme étant « vieux, venant dans les jours », et il n'a vécu que 70 ans - ce qui n'est certainement pas un âge avancé.

Le roi David prenait la vie au sérieux

L'explication est la suivante : « venir dans les jours » doit être prise au sens littéral. Comme nous dirions de quelqu'un qui entrerait dans une maison.

Cela ne fait pas référence au temps long ou court, mais de l'intensité de la vie dans ses jours.

Les événements ne passaient sans laisser de trace. Il « entrait » dans chaque jour et chaque événement et les vivait pleinement, les prenant à cœur. Tous les jours l'ont marqué, les bons l'ont rendu heureux et les mauvais ont eu l'effet inverse. Cela laisse même une marque visible sur les traits du visage de la personne.

Deux personnes peuvent avoir le même âge, mais l'une peut paraître plus âgée que l'autre. Cela est dû aux effets des expériences de vie sur l'apparence de la personne plus âgée, parce qu'elle a pris chaque événement à cœur.

C'est pour cette raison que le roi David est décrit comme « venant dans les jours » même s'il n'a vécu que soixante-dix ans. Les nombreuses épreuves qu'il a endurées - y compris de nombreuses guerres, des contrariétés venant de ses fils, etc. - ont laissé une empreinte sur lui, le faisant paraître plus âgé.

גם בדוד המלך נאמר⁴ "והמלך דוד זקן בא בימים", אף על פי שכל משך ימי חייו לא היו אלא שבעים שנה בלבד, שבוודאי אין זו זקנה מופלגת!

ויש לומר הביאור בזה: הפירוש של "בא בימים" הוא - כפשטות התיבות - שבא (נכנס) בתוך הימים, כמו בא בבית, וכיוצא בזה.

זאת אומרת, שאין זה תיאור מספר שנות האדם אם רב או מעט, אלא אופן חיי האדם בימים אלו⁵.

כלומר, שהימים שעברו עליו, המאורעות שבהם וכו', הם באופן שנכנס בהם, היינו, לא כמו דבר העובר וחולף שלא נשאר ממנו רושם, כי אם, שנכנס בתוך כל יום ויום ומאורעותיו, לחיות עם הדבר, להתרגש ולקחת ללב, שאז, כל יום ויום וכל מאורע ומאורע - הן דבר המשמח, והן הפכו חס ושלום - פועל ומשפיע עליו, עד שניכר בגלוי בתווי פניו וכו'.

וכפי שרואים במוחש שיכולים להיות שני אנשים באותו גיל, שאחד מהם נראה מבוגר יותר מהשני, מכיוון שניכר עליו רושם המאורעות שעברו עליו, משום שלוקח לליבו כל מאורע כו'.

וזהו מה שכתוב בדוד "בא בימים", אף שמספר שנות חייו היה שבעים שנה בלבד - כי, מצד ריבוי המאורעות שעברו עליו, כמו: ריבוי המלחמות, "דם לרוב שפכת"⁶, העגמת נפש שהיתה לו מבניו כו'⁷, וכיוצא בזה בנוגע לשאר מאורעות שהותירו את רישומן עליו מפני שלקח לליבו כו' - נעשה "בא בימים".

(7) ראה ש"ב יג, ל ואילך. שם יה, לב ואילך.

(4) מלכים א' בתחלתו - הפטרת שבת זה.

(5) מהליקוט המוגה.

(6) דה"א כב, ה.

Avraham prenait la vie à cœur même après ses 100 ans

Nous pouvons à présent comprendre pourquoi notre *parasha* mentionne qu'Avraham était vieux et « qu'il venait dans les jours ». Alors que la *parasha* de la semaine dernière l'indiquait déjà.

Il est naturel qu'avec l'âge, une personne devienne plus sage et mature et qu'elle cesse de prendre chaque événement trop au sérieux. De plus, les personnes âgées ont déjà beaucoup enduré, elles ont donc tendance à ne plus accorder autant d'importance aux événements extérieurs.

Par conséquent, même après qu'il a été dit qu'« Avraham et Sarah étaient vieux, venaient dans les jours » en raison des nombreuses épreuves qu'ils avaient endurées, il est encore nécessaire de nous informer que, 38 ans plus tard, c'était toujours le cas.

La raison pour laquelle Abraham continuait à prendre les événements à cœur 38 ans plus tard, c'est parce que les événements les plus importants de sa vie ont eu lieu durant cette période, y compris la naissance et la ligature d'Isaac..

Le service divin au quotidien

Nous pouvons mieux comprendre l'explication du Zohar à ce sujet : cela signifie que tous les jours de sa vie étaient entièrement consacrés au service divin, sans en manquer un seul.

על פי זה יש לבאר מה שכתוב בפרשתנו "ואברהם זקן בא בימים" - בהוספה על מה שכתוב לפני זה "ואברהם ושרה זקנים באים בימים":

מטבע הדברים, שכלל שהאדם הולך ומתבגר - מחכים יותר, ובמילא, מגיע למסקנה שאין להתרגש ולקחת ללב כל מאורע כו', או לפי שטבעו של זקן שכבר עבר הרבה בחייו, שאין הדברים שסביבו תופסים מקום אצלו⁸.

ולכן, אף שכבר נאמר "ואברהם ושרה זקנים באים בימים" מצד ריבוי המאורעות שעברו עליהם עד זמן ההוא, יש מקום וצורך לחדש שגם לאחר ל"ח שנה "אברהם זקן בא בימים".

ויש לומר בטעם הדבר - מכיון שבינתיים היו מאורעות שהיו חשובים ומכריעים בחיי אברהם הרבה יותר מאשר המאורעות בשנות חייו הקודמים - החל מהמאורע הכי עיקרי של לידת יצחק עד לעקידתו כו'.

על פי פירוש זה ב"בא בימים" (שימי האדם הם באופן ש"נכנס" בהם ופועלים עליו רושם כו') - יובן היטב פירוש הזהר⁹ ב"בא בימים" - שכל ימי חייו היו שלמים בעבודת השם, שלא החסיר מלעבוד את השם אפילו יום אחד מימי חייו.

וראה תו"א פרשתנו טז. א. משפטים עט, ב. ועוד. לקו"ש ח"ד ע' 1194. ח"כ ע' 315 ואילך. וש"נ.

8 מהליקוט המוגה. 9 ראה זהר פרשתנו קכט, א. זהר ויחי רכא, ב ואילך. רכד, א.

Le sens de ce passage du Zohar n'est pas seulement au niveau du *remez* (*allusion*). Cela s'applique aussi pour le sens simple. Avraham n'a pas laissé les jours simplement s'écouler. Il s'est investi dans chaque jour, pour servir Dieu tous les jours comme requis pour ce jour en particulier.

C'est à dire : le sens littéral « venir dans les jours » concerne la vie physique d'Avraham, le fait que les événements de chaque jour l'ont marqué. Le Zohar étant la dimension profonde de la Torah, souligne et explique que la véritable vie d'Avraham, est celle de son âme et de son service divin. Pour utiliser les mots du fondateur de la *'hassidout 'Habad*, l'Admour Hazakéne : « la vie d'un *tsadik* n'est pas la vie physique, mais plutôt la vie spirituelle. » Le Zohar explique donc qu'Avraham « vient dans les jours » et qu'ils ont laissé une empreinte sur lui parce que tous ses jours étaient remplis de service divin et que chaque jour était un jour « vivant ».

לפי הנ"ל מובן, שפירוש הזהר אינו על דרך הרמז בלבד, אלא הוא מיוסד על הפירוש הפשוט ב"בא בימים", שלא היה יום אצל אברהם שרק חלף ועבר, אלא אברהם בא ונכנס ב"ימיו", לעבוד את השם בכל יום ויום כפי שהיה נדרש בכל יום לפי ענינו.

כלומר: הענין של "בא בימים" לפי פשוטו של מקרא (הנ"ל), מתייחס לחייו הגשמיים של אברהם, שמאורעות כל יום ויום השפיעו עליו וכו'; ואילו בזהר, פנימיות התורה, מודגש התוכן הפנימי של חיי אברהם, שהם חיי הנשמה ועבודת השם שלו, שהם חיי אברהם האמיתיים [ובלשון רבינו הזקן¹⁰ "שחיי הצדיק אינם חיים בשרים כי אם חיים רוחניים"], ולכן מפרש, שזה שאברהם בא ונכנס בכל יום ויום (עד שהיה ניכר עליו הרושם של כל ימי חייו), היינו לפי שכל ימיו היו ממולאים בעבודת השם, באופן שכל יום ויום היה יום "חי"¹¹.

(10) תניא אגה"ק ביאור לסי' ז"ך בתחלתו (קמו, ב).
(11) שלושת הקטעים הללו – מהליקוט המוגה.

B. Le sens de la vie

Source 3 Genesis 23:1

La vie de Sara fut de cent vingt-sept ans; telle fut la durée de sa vie.

וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה

Rashi

Les années de la vie de Sara Toutes égales pour le bien.

שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה: כָּלן שְׁוִין לְטוֹבָה:

>> Le Rabbi

Une vie entière vécue de façon homogène

Le nom de cette *parasha* est 'Hayei Sarah, « la vie de Sarah ». Les 127 ans de la vie de Sarah sont résumés par ce titre, « la vie de Sarah ». Selon les mots de Rachi, « toutes ses années étaient également bonnes ».

שם הפרשה הוא - "חיי שרה", כלומר שכל מאה עשרים ושבע השנים של שרה נכללים בשם אחד - "חיי שרה", ובלשון רש"י: "כולן שווין לטובה".

Comment peut-on dire que ses 127 ans de vie étaient identiques ? Au cours de ces 127 années, il y a eu des périodes radicalement différentes. Nous ne pouvons certainement pas comparer la vie de Sarah à *Our Kasdim* et à *Haran* (même si Sarah y était occupée à convertir les femmes à la croyance en Dieu, comme le dit Rashi) à son statut spirituel après avoir accompli le commandement divin « Va-t'en de ton pays... vers le pays que je te montrerai », et encore moins à l'apogée de son statut spirituel lorsqu'elle a appris la ligature d'Isaac. Ce sont des moments fondamentalement différents allant d'un extrême à l'autre. Comment alors pouvons-nous résumer les 127 années de Sarah avec le seul titre de « la vie de Sarah » ?

ולכאורה אינו מובן: כיצד יכולים לכלול את כל מאה עשרים ושבע השנים ביחד, בשם אחד - "חיי שרה" ("כולן שווין לטובה") - הרי במשך מאה עשרים ושבע השנים היו חילוקים מן הקצה אל הקצה, וכמובן בפשטות שאין להשוות את מעמדה ומצבה של שרה בהיותה ב"אור כשדים" וכן ב"חרן" (אף שגם שם היתה שרה מגיירת את הנשים, כפירוש רש"י על הפסוק "ואת הנפש אשר עשו בחרן") לגבי מעמדה ומצבה לאחר קיום הציווי "לך לך מארצך גו' אל הארץ אשר אראך", ועד לחילוק וריחוק הערך בתכלית - בין מעמדה ומצבה בעת ששמעה אודות "עקידת יצחק", שזהו ריחוק הערך מן הקצה אל הקצה. ואם כן, איך יכולים לכלול את כל משך מאה עשרים ושבע שני שרה בשם אחד - "חיי שרה" !?

Avec quoi vivez-vous ?

L'explication est que « la vie de Sarah » fait référence aux sujets avec lesquels Sarah « vivait », les sujets qui la dynamisaient. Cela était identique tout au long de sa vie, et c'est pour cette raison que les 127 ans de sa vie se voient attribuer un seul et même titre.

Même un Juif simple comprend que le véritable contenu et la signification de la vie de Sarah ne résidaient pas dans des activités comme prendre le petit déjeuner ou le déjeuner. Ce n'étaient pas ces choses qui constituaient sa vie. Sa véritable vie ne s'exprimait certainement pas lorsqu'elle se trouvait dans les palais de Pharaon ou d'Avimélékh, car le fait que de grands rois louaient sa beauté et la prenaient pour eux ne signifiait rien pour elle. De plus, cela lui causait une douleur et une souffrance indicibles. Que pouvait-elle avoir à faire avec ces hommes ? Surtout lorsqu'il s'agit de Sarah.

La signification de la vie de Sarah s'exprimait dans les sujets spécifiés par Rashi dans notre *parasha* : « des bougies qui brûlent d'un vendredi à l'autre, une bénédiction dans la pâte, et un nuage protecteur de la présence divine au-dessus de sa tente. » Les trois commandements qui sont propres aux femmes juives. Cela explique comment toute la vie de Sarah peut être résumée par un seul titre. Tout au long des années de la vie de Sarah, malgré toutes les circonstances différentes dans lesquelles elle s'est trouvée, la valeur fondamentale avec laquelle elle vivait

והביאור בזה: "חיי שרה" מתייחס לענינים שבהם הייתה החיות של שרה, כלומר, הענינים שבהם שרה חיה, וענין זה היה באופן שווה במשך כל מאה עשרים ושבע שנות חייה (כדלקמן), ולכן נכללים כל מאה עשרים ושבע השנים בשם אחד - "חיי שרה".

כי הנה, אפילו יהודי פשוט מבין שהתוכן והמשמעות האמיתית של "חיי שרה" - לא התבטא באכילת "ארוחת בוקר" או "ארוחת צהריים", וכיוצא בזה - לא בענינים אלו "חיה" שרה. ופשוט שהענין של "חיי שרה" לא התבטא בזה שהיתה בביתו של פרעה ובביתו של אבימלך, כי העובדה שמלך גדול (כפרעה ואבימלך) מהלל ומשבח את יפיה ועד שלוקח אותה אליו - הנה לא זו בלבד שענין זה לא תפס מקום אצלה כלל, אלא אדרבה: ענין זה גרם לה לצער וסבל שאין כמוהו - כי איזה עסק יש ל"בת ישראל" עם גוי? על-אחת-כמה-וכמה כאשר מדובר אודות שרה אמנו!

במה התבטא אפוא התוכן והמשמעות האמיתית של "חיי שרה" - הרי זה מפורש בפירוש רש"י בפרשתנו¹²: "נר דלוק מערב שבת לערב שבת, וברכה מצויה בעיסה, וענן קשור על האוהל" - שלוש המצוות המיוחדות לנשי ישראל.

ועל פי זה מובן כיצד כוללים את כל מאה עשרים ושבע השנים בשם אחד - "חיי שרה" - כי בכל שנות חייה של שרה, בכל שינויי המצבים שבמשך שנים אלו, היה הענין של "חיי שרה" באופן שווה, כלומר, שבכל הזמנים כולם

était représentée par « des bougies brûlant d'un vendredi à l'autre, une bénédiction dans sa pâte, et un nuage protecteur de la présence divine planant sur sa tente », les trois piliers sur lesquels reposent chaque foyer juif.

Quel est le point essentiel de la vie ?

C'est la leçon que nous tirons de la *parasha* de 'Hayei Sarah. Chaque femme juive, même celles qui ont grandi éloignées de la pratique juive, sait que son ancêtre était notre matriarche Sarah.

Il est clair pour tous, même pour les non-Juifs, que le but de la vie de Sarah ne se trouvait pas dans les préoccupations qui étaient les plus importantes pour les femmes non juives dans les royaumes de Pharaon et d'Avimélékh. Pour ces femmes, l'essentiel était de porter une belle robe et des talons hauts, etc. Sarah, en revanche, trouvait son but dans ses bougies de Shabbat et d'autres mitsvot. Cela constitue une directive claire pour chaque femme juive, qui, en tant que fille de Sarah, l'essence de sa vie devrait être les trois piliers de la vie de Sarah : « des bougies qui brûlent d'un vendredi à l'autre », faisant référence aux bougies de Shabbat ; une bénédiction dans sa pâte, faisant référence aux lois de la nourriture cachère ; et « un nuage protecteur de la présence divine planant sur sa tente », faisant référence aux lois de la pureté familiale et de la pudeur.

Même si une femme a connu une période pendant laquelle elle ne vivait pas selon l'exemple de Sarah, elle peut changer cela et s'élever au niveau de conduite de Sarah..

היה התוכן והמשמעות האמיתית של "חיי שרה" - "נר דלוק מערב שבת לערב שבת, וברכה מצויה בעיסה, וענן קשור על האוהל" - שלושת העמודים שעליהם עומד ונשען כל בית ישראל.

וזהו ההוראה הנלמדת מפרשת השבוע "חיי שרה": כל בת ישראל, אפילו זו שנמצאת במעמד ומצב של תינוקת שנשבתה כו' - יודעת היא שסבתה של סבתה היא "שרה אמנו".

ומכיון שמובן בפשטות (אפילו לאינם יהודים) שהתוכן והעניין של "חיי שרה" לא התבטא באותם עניינים שבהם שקועים וחיים נשי אומות העולם אשר במלכותו של פרעה ואבימלך (לבישת שמלה יפה, נעליים בעלי עקב גבוה ביותר, וכיוצא בזה), כי אם בעניינים נעלים יותר - "נר דלוק מערב שבת לערב שבת וכו'" - הרי זו הוראה פשוטה לכל בת ישראל, בתה של "שרה אמנו", שה"חיים" שלה צריכים להיות בשלושת העניינים שבהם התבטא כללות העניין של "חיי שרה": "נר דלוק מערב שבת לערב שבת", "ברכה מצויה בעיסה" - כשרות האכילה ושתיה, ו"ענן קשור על האוהל" - טהרת המשפחה, וכללות ענין הצניעות (כיסוי הראש וכו').

ולכן, גם אם היה משך זמן מסוים שהיה חסר אצלה בהנהגה המתאימה לרוח של "חיי שרה" - ביכולתה לשנות מעמד ומצב זה, ולבוא לדרגה כזו שהנהגתה תהיה בדוגמת ההנהגה של "חיי שרה".

C. Arranger le passé

>> Le Rabbi

Influencer son entourage

Il est non seulement possible de changer son comportement à l'avenir, mais il est également possible de réparer son comportement passé. Cela peut être réalisé en agissant avec amour envers les autres Juifs et en influençant une autre femme juive à améliorer son comportement passé.

Dans "Torah Or", l'Admour Hazaken cite l'enseignement du Zohar sur les mots « Abraham était vieux, il venait dans les jours » - « en ces jours élevés ». Cela signifie que tous les jours doivent être complets, « élevés ». Cela soulève la question : que faire des jours qui ont été passés dans des circonstances négatives, semblables à la période que Sarah a passée dans les demeures de Pharaon et d'Avimélékh ?

La réponse est que lorsque nous agissons avec amour envers nos frères juifs et que nous influençons ceux qui sont dans un état indésirable pour corriger leurs voies, D.ieu agit avec nous « mesure pour mesure ». En réaction à cela, Dieu réparera et complétera toutes les insuffisances passées. Comme nos sages le disent :

« tu as restauré l'âme de la personne pauvre, je restaurerai ton âme ».

יתירה מזו: לא זו בלבד שביכולתה לשנות את מעמדה ומצבה מכאן ולהבא, אלא ביכולתה גם לתקן את מעמדה ומצבה בעבר - על ידי כללות העניין של אהבת ישראל ואחדות ישראל, כלומר, על ידי זה שהיא פועלת על בת ישראל נוספת להעמידה בקרן אורה (תמורת מעמדה ומצבה הקודם).

ובהקדים:

בתורה אור בפרשתנו מובא מאמר הזהר על הפסוק "ואברהם זקן בא בימים" - "באינון יומין עילאין כו" [= באותם ימים עליונים], כלומר, שכל הימים צריכים להיות בשלימותם. על פי זה נשאלת השאלה: מה עושים עם אותם ימים שבהם היו במעמד ומצב בלתי רצוי - בדוגמת מצבה של שרה בבית פרעה ובבית אבימלך!?

והתשובה לדבר: כאשר עוסקים בהשפעה על הזולת באופן של אהבת ישראל ואחדות ישראל, ופועלים על זה שנמצא במעמד ומצב בלתי רצוי ומעמידים אותו בקרן אורה - הנה מכיון שמדתו של הקב"ה היא "מדה כנגד מדה", מתנהג הקב"ה עמו באופן כזה, ועל ידי זה הרי הוא מתקן ומשלים את כל עניני העבר. ובלשון חכמינו ז"ל:

אתה החיית את נפש העני - חיך שאני מחזיר לך נפש תחת נפש כו'.

Surtout que le comportement divin « Mesure pour mesure » est un mode de conduite logique, « le juge du monde entier n'agirait-Il pas justement ? »

משיחת שבת פרשת חיי שרה, מבה"ח כסלו, ה'תשמ"ג
הנחה בלתי מוגה.
תורת מנחם ה'תשמ"ג כרך א' ע' 500 ואילך

Source 4 Iguerot Kodesh, vol. 20 p. 97

Vous écrivez comme si cela ne pouvait pas être rectifié, ce qui est contraire à un principe fondamental de notre sainte Torah, selon lequel rien ne peut faire obstacle à la repentance.

Plus important encore, il est clair que la manière de rectifier un négatif est par quelque chose de positif, de bon et de saint, et non, à D.ieu ne plaise, par un autre sujet négatif de tristesse, ou pire, de désespoir - cela est complètement hors de question.

Ce que vous devriez faire concrètement, c'est essayer d'expliquer les lois de la Pureté Familiale à vos amis et aux autres dans votre région.

ובפרט שכללות ההנהגה באופן של "מדה כנגד מדה" מחויבת היא גם על פי השכל - כי "השופט כל הארץ לא יעשה משפט" (בתמיה).

"...כֹּחַתְּכָת שְׁפָאֵלוֹ אֵין בְּזָה לְתַקֵּן וְכוּ', שְׁהָרִי זֶהוּ הַפֶּךְ יְסוּד אֲמוּנָתָנוּ וְתוֹרָתָנוּ תּוֹרַת חַיִּים, שְׂאֵין לָךְ דְּבָר הָעוֹמֵד בְּפָנֵי הַתְּשׁוּבָה.

וְעוֹד וְגַם זֶה עֶקֶר, פְּשׁוּט שְׁעִנֵּן בְּלִתִּי רְצוּי, הַתְּקוּן שָׁלוֹ הוּא עַל יְדֵי עֲנָנֵן רְצוּי וְטוֹב וְקָדוֹשׁ, וְלֹא חֵס וְשָׁלוֹם לְהוֹסִיף בְּעוֹד עֲנָנֵן בְּלִתִּי רְצוּי, וְעֲנָנֵן הָעֲצָבוֹת, וְעַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה הֵיאֵוֹשׁ – הָרִי הֵם מְדַבְּרִים הַמְשַׁלְּלִים בְּשִׁלְיָה מְחַלְטֵת.

וּבְנוֹגַע לַפְעַל, תִּשְׁתַּדֵּל בְּהַסְבֵּרַת הָעֲנָנֵן שֶׁל חֻקֵי וְדִינֵי טְהוֹרַת הַמְשַׁפָּה בְּסִבְיַתָּה בֵּין מְבִירוֹתֶיהָ וִידִידוֹתֶיהָ"